

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/54/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122461484
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:6122461484.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom v spore žalobcu: POMO, s.r.o., IČO: 52 756 904, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, právne zastúpeného: ADVOKÁTI Müller § Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23, Bratislava – Staré mesto, IČO: 00 585 441, o zaplatenie v konaní o zaplatenie 1130 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 30 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30.3.2022 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

III. Žalovaný m á voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 94 % .

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom v upomínacom konaní sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 1130 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30.03.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Nárok skutkovo odôvodnil tým, že dňa 03.06.2021 došlo v Rosine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Peugeot 308, EČV: A., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX D. (ďalej len „poškodený“). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Volkswagen Golf, EČV: A., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Žalovaný uvedenú poistnú udalosť eviduje pod č. 9569830085. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 32/2021 zo dňa 23.06.2021, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky KIA Ceed SW, EČV: E., za nájomné vo výške 50 EUR denne a za jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 EUR. V zmysle Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 32/2021 bolo náhradné vozidlo dané do užívania poškodenému dňa 23.06.2021. Nájom náhradného vozidla trval od 23.06.2021 do 20.07.2021 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise, kde sa nachádzalo aj ku dňu 20.07.2021 a čakalo na doručenie krycieho listu, bez ktorého autoservis nevydá opravované vozidlo, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia vykonávania svojej zárobkovej činnosti. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0442021 zo dňa 20.07.2021, splatnú dňa 04.08.2021, na sumu 1430 EUR za dobu užívania náhradného vozidla od 23.06.2021 do 20.07.2021, t.j. 28 dní. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, na ktorých náhradu

nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Vynaložením predmetných nákladov na nájom náhradného vozidla poškodenému vzniká voči žalovanému nárok na ich náhradu. Poškodený dňa 20.07.2021 odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla vo výške 1430 EUR spolu s jej prísľušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z faktúry č. 0442021 v zmysle bodu 5. Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.07.2021 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 1430 EUR, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným, listom zo dňa 20.07.2021. Žalovaný listom zo dňa 15.03.2022 oznámil žalobcovi, že dňa 14.03.2022 ukončil šetrenie poistnej udalosti a že poistné plnenie predstavuje suma 300 EUR. Žalovaný priznal plnenie len za 6 dní nájmu náhradného vozidla, teda len do ukončenia opravy poškodeného vozidla. Taktiež nebolo priznané plnenie za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Dňa 17.03.2022 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za nájom náhradného motorového vozidla poškodeným vo výške 300 EUR. Žalovaný tak svojvoľne a bezdôvodne na základe individuálnych výpočtov zamestnanca, či likvidátora žalovaného, krátil poistné plnenie, a teda konal v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami.

3. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 1130 EUR predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 1430 EUR a poskytnutým poistným plnením vo výške 300 EUR. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila i súdna prax, v zmysle ktorej skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust.

§ 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlužníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody, a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018). K postupovanej pohľadávke žalobca uviedol, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy, a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla po celkovú dobu od 23.06.2021 do 20.07.2021 bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poistnou udalosťou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné vo výške 1430 EUR vrátane poplatku

za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn. 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas doby, keď sa po nevyhnutnú dobu nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 13Cob/116/2018).

4. Ďalej žalobca zdôraznil, že s poukazom na vyššie uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poistného plnenia vo výške 1130 EUR žalobcovi ako postupníkovi, a to ku dňu 30.03.2022, nakoľko bol povinný poskytnúť poistné plnenie žalobcovi do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, t.j. po 14.03.2022. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania poukazujeme na právny názor a závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. Ústavný súd SR sa v odôvodnení predmetného nálezu zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne podľa § 11 ods. 8 zákona o PZP. Právny názor dovolacieho súdu o tom, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a že žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti uloženej mu právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, vyhodnotil Ústavný súd SR ako neakceptovateľný. Tým zároveň zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020.

5. Upomínací súd návrh vyhovel vydaním platobného rozkazu sp. zn. 16Up/1528/2022 zo dňa 22.11.2022. Proti platobnému rozkazu podal žalovaný odpor.

6. Žalovaný odpor odôvodnil tým, že poškodená si dala opraviť poškodené motorové vozidlo v autoservise FINAL - CD spol. s r.o.. Za opravu poškodeného motorového vozidla bola zo strany autoservisu vystavená faktúra č. 22150876 zo dňa 25.6.2021, z ktorej vyplýva aj dátum dodania služby (t. j. ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla), a to deň 25.6.2021. Poškodená uzatvorila so žalobcom ako prenajímateľom náhradného vozidla Zmluvu o nájme č.32/2021 zo dňa 23.6.2021 na vopred stanovené obdobie odo dňa 23.6.2021 do 20.7.2021. Touto zmluvou si poškodená prenajala od žalobcu náhradné vozidlo za sumu 50,00 EUR na deň s poplatkom za pristavenie a odobratie vozidla vo výške 30,00 EUR. Žalovaný má za to, že je neobvyklé, aby si poškodená prenajala vozidlo na vopred určené obdobie, nakoľko pri uzatvorení zmluvy o nájme náhradného vozidla nemohla mať vedomosť o tom, kedy bude jej poškodené motorové vozidlo opravené. Žalovaný má za to, že zo strany poškodenej išlo o účelové a nehospodárne konanie, obzvlášť s prihliadnutím na skutočnú dĺžku opravy vozidla, ktorá bola tri dni. Vypožičanie náhradného vozidla na 28 dní vyznieva v tomto prípade až absurdne. O to viac, že žalovaný prihliadol na skutočnosť, že oprava bola ukončená v piatok a priznal poškodenej poistné plnenie až do nasledujúceho pracovného dňa, t.j. do pondelka. Žalobca vystavil poškodenej (v zmysle vyššie uvedenej zmluvy) faktúru č. 0442021 dňa 20.7.2021 za prenájom motorového vozidla v sume 1430,00 Eur bez DPH (žalobca nie je platcom DPH). Následne poškodená Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.7.2021 postúpila pohľadávku vo výške 1430 Eur na žalobcu. Žalovaný listom zo dňa 15.3.2022 oznámil poškodenej, že dňa 14.3.2022 ukončil šetrenie poistnej udalosti. Na účet žalobcu uhradil žalovaný poistné plnenie v sume 300,00 Eur, predstavujúce rozdiel medzi faktúrou za prenájom náhradného vozidla v sume 1430,00 Eur a neprimeranými nákladmi za náhradné vozidlo v sume 1130,00 Eur. Plnenie žalovaného zodpovedalo času skutočnej opravy vozidla, t.j. času, kedy bol nájom vozidla účelný a nevyhnutný. Uviedol, že v nadväznosti na vyššie opísaný skutkový stav, problematiku povinného zmluvné poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla upravuje zákon č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poistený právo, aby poisťovňa za neho nahradila poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody špecifikované v ust. § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z., za ktoré zodpovedná poistený. Žalovaný poukázal na to, že dôkazy na podporu svojich tvrdení o účelnosti a nevyhnutnosti zapožičania motorového vozidla je povinný v konaní predložiť žalobca. Žalovaný má za to, že žalobca

nepreukázal účelnosť a nevyhnutnosť zapožičania náhradného motorového vozidla aj za obdobie od 29.6.2021 do 20.7.2021, keďže motorové vozidlo bolo opravené už dňa 25.6.2021 a poisťné plnenie bolo žalovaným priznané až do nasledujúceho pracovného dňa, t.j. do 28.6.2021. Žalobcom predložená faktúra za prenájom náhradného motorového vozidla nepreukazuje uplatnený nárok a nie je ju možné bez ďalšieho považovať za vyčíslenie skutočnej škody, ktorá má byť krytá povinným zmluvným poistením. Faktúra predstavuje daňový doklad, čo znamená, že sumu uvedenú žalobcom vo faktúre nie je možné stotožňovať so škodou, na ktorej náhradu má nárok voči žalovanému ako poisťovateľovi poškodená, resp. v tomto prípade žalobca. V súvislosti s vynaložením nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla žalovaný poukazuje na judikát R 7/92, v ktorom sa uvádza, že z hľadiska rozsahu náhrady škody je potrebné skúmať, či a v akom rozsahu bolo vypožičanie vozidla za úplatu s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu skutočne nutným dôsledkom danej poisťnej udalosti. Jej skutočným následkom pritom môžu byť náklady len v tom rozsahu, v akom boli vynaložené správne a účelne na vypožičanie náhradného vozidla, zodpovedajúceho vozidlu poškodenému. Poisťovňa je povinná nahradiť poškodené náklady za vypožičanie náhradného vozidla za obdobie, počas ktorého nemôže užívať svoje poškodené motorové vozidlo z dôvodu vykonávania opravy - keďže táto bola ukončená dňa 25.6.2021, nie je dôvodným a ani účelným nájom náhradného vozidla za obdobie od 29.6.2021 do 20.7.2021.

7. Náklady vynaložené za prenájom náhradného vozidla po dátume ukončenia opravy, teda po dátume 28.6.2021 (s ohľadom na víkend) nebolo možné považovať za účelný a nutný náklad vynaložený v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Pojmovovo už nejde o vozidlo náhradné, prenájaté dočasne po dobu, keď z dôvodu poškodenia nie je možné dočasne užívať vlastné vozidlo. Z ustálenej súdnej praxe taktiež vyplýva, že je vylúčené a nevhodné, aby v situácii, keď dôjde k oprave poškodeného motorového vozidla, boli aj naďalej za účelne považované náklady na prenájom náhradného vozidla. Opačný názor by viedol k absurdnému záveru, že poškodená si môže prenajať „náhradné“ motorové vozidlo na akúkoľvek dlhú dobu.

8. Žalovaný poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu ČR sp. zn. IV.ÚS 2043/17 zo dňa 14.2.2018, ktorý sa zaoberal otázkou nemravnosti účelového navyšovania nákladov na odstraňovanie škôd v systéme povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu a parazitovania na tomto systéme zo strany tretích osôb, pričom v tejto súvislosti uviedol: „Systém povinného ručení slouží k ochraně poškozených při dopravních nehodách a jeho prostřednictvím mají být likvidovány náklady vynaložené na odstranění vzniklé újmy (materiální a imateriální). Tento systém primárně chrání poškozené, potažmo i viníky nehod, kteří následně nemusí hradit škody zcela z vlastních finančních prostředků. Nelze však připustit, aby byly účelovým navyšováním nákladů na odstraňování škod čerpány finanční prostředky, které by při poctivém jednání čerpány nebyly, což by nakonec mohlo jít k tíži všech pojistníků (nejen podnikatelů v oboru pojišťovnictví), neboť "povinné ručení by podražilo". Tiež poukázal na postoj Národnej banky Slovenska v odpovedi a poskytnutí informácie zo dňa 11.03.2019, v ktorej okrem iného uvádza, že: „ Výška nároku na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného vozidla je závislá od dĺžky zapožičania náhradného vozidla, pričom Národná banka Slovenska zastáva právny názor, že poškodený má nárok na zapožičanie náhradného vozidla odo dňa poškodenia, resp. zničenia jeho motorového vozidla do doručenia oznámenia poisťovateľa o totálnej škode, resp. do ukončenia opravy poškodeného vozidla v súlade s dĺžkou opravy podľa technológie opravy vozidla danej výrobcom konkrétnej značky motorového vozidla a primeraným časovým úsekom na objednanie nevyhnutne potrebných náhradných dielov. Vychádzajúc z uvedeného má podľa Národnej banky Slovenska poškodený nárok na náhradu nákladov za zapožičanie náhradného motorového vozidla po splnení nevyhnutnosti a účelnosti zapožičania, a to iba v primeranom rozsahu v súvislosti s kategóriou zapožičaného náhradného vozidla, s cenou zapožičania náhradného vozidla a iba po primeranú dobu zapožičania náhradného vozidla.“. Dôvodné je zapožičanie si náhradného motorového vozidla len po dobu do ukončenia opravy poškodeného motorového vozidla, t. j. v tomto prípade do 27.12.2021, v deň, ktorý je uvedený ako deň dodania tovaru/služby na faktúre autoservisu. Nemôže byť na ťarchu žalovaného, že poškodený si prevzal opravené motorové vozidlo neskôr. Motorové vozidlo poškodeného bolo dňa 27.12.2022 opravené a mohol si ho z autoservisu prevziať (opak žalobca nepreukázal). Žalovaný dokonca poskytol plnenie za nájom náhradného vozidla ešte za jeden deň navyše. To, že sa poškodený rozhodol čakať do vystavenia krycieho listu zo strany žalovaného, aby nemusel opravu poškodeného motorového vozidla uhradiť z vlastných zdrojov a následne čakať na jej preplatenie, bolo výlučne rozhodnutím poškodeného, čo taktiež nemôže byť pripísané na ťarchu žalovaného. Z uvedeného vyplýva, že nie je správne tvrdenie žalobcu, že žalovaný si svojvoľne určil dobu trvania nájmu, ale bol to práve žalobca, ktorý si svojvoľne určil dobu trvania nájmu. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na súdne rozhodnutie v obdobnej veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn.

12C/4/2022, ktoré súdne rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11 Co/34/2022-171 zo dňa 21.7.2022. V tomto prípade je na základe faktúry vystavenej autoservisom zrejme, že spoločnosť FINAL - CD spol. s r.o., ktorá vykonala opravu poškodeného vozidla, túto ukončila dňa 25.6.2021, ktorý deň je označený ako dátum dodania tovaru a poskytnutia služby a dňom splatnosti je dátum 9.7.2021. Je teda nepochybné, že v čase ukončenia opravy nebola pohľadávka autoservisu splatná, táto sa stala splatnou až neskôr, a preto si autoservis nemohol uplatniť zádržné právo postupom podľa § 15ls OZ. Iný dôvod zadržania poškodeného motorového vozidla preukázaný nebol a poškodená si mohla prevziať svoje opravené motorové vozidlo kedykoľvek po ukončení opravy.

9. K žalobcom uplatnenému nároku na zaplatenie úroku z omeškania uviedol, že nárok žalobcu na úroky z omeškania voči žalovanému je potrebné posúdiť podľa zákona o PZP, nakoľko uvedený právny predpis ako lex specialis obsahuje aj špeciálnu právnu úpravu omeškania poisťovateľa v § 11 ods. 6 až 8 zákona o PZP.

10. Právny predchodca žalobcu si u žalovaného uplatnil nárok na náhradu škody dňa 17.2.2022. Žalovaný dňa 15.3.2022 vyplatil poistné plnenie vo výške 300,00 Eur. Žalovaný dodržal aj zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu na plnenie, preto sa nemohol dostať do omeškania s plnením svojho záväzku.

11. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný si svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 zákona o PZP splnil, preto sa nemohla dostať do omeškania. Úrok z omeškania má charakter sankcie za to, že dlh nebol splnený riadne a včas a je vlastne zmenou v obsahu záväzku. Keďže žalovaný si svoju povinnosť v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP splnil, nie je povinný poškodenému uhradiť úroky z omeškania (§ 11 ods. 7 zákona o PZP a contrario), a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, t.j. 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z takéhoto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (§ 11 ods. 6 zákona o PZP po spojke „alebo“). V opačnom prípade by sa žalobcovi priznal nárok na príslušenstvo pohľadávky, ktorý doposiaľ nevznikol.

12. Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že vo vzťahu k námietkam žalovaného považujeme za podstatné uviesť, že zmluva o nájme sa vždy uzatvára na začiatku nájmu pri odovzdaní vozidla, nakoľko predmetná zmluva slúži nielen na účely uplatnenia poistného plnenia, ale prioritne zakladá záväzkový vzťah medzi prenajímateľom a nájomcom. Zároveň v prípade, že by nájomca odmietol vrátiť zapožičané vozidlo, spôsobil na zapožičanom vozidle škodu alebo ho užíval v rozpore s dohodnutými podmienkami, zmluva o nájme je právnym titulom žalobcu voči poškodenému, na základe ktorého sa môže domáhať svojich práv, preto aj z hľadiska logického sa vždy zmluva podpisuje pri prevzatí náhradného vozidla, nakoľko je zrejme, že už v prípade sporu by ju poškodený nepodpísal. V ďalšom je potrebné uviesť, že žalobca v čase začatia nájmu nevie, koľko bude nájom trvať, nakoľko oprava poškodeného vozidla a vybavenie poistnej udalosti je v každom jednotlivom prípade odlišná, preto je zrejme, že dátum vrátenia vozidla poškodeným nájomcom sa do zmluvy vписuje po ukončení nájmu, načo má žalobca špeciálne vyhotovený počítačový program. Pri podpise nájomnej zmluvy sú v zmluve uvedené zmluvné strany, typ zapožičaného vozidla, odkedy nájom trvá a cena nájmu, pričom dodatočne sa vloží len doba dokedy nájom trval, v závislosti od pokynu poškodeného, ktorý žalobcovi ako prenajímateľovi oznámi ukončenie nájmu a miesto vrátenia zapožičaného vozidla. Doba nájomného pomeru dojednaného na dobu určitú môže byť dohodorená nielen uvedením určitého časového obdobia jeho trvania, ale i tak, že dobu trvania nájomného pomeru možno viazať na konkrétnym dátumom neurčiteľnú, avšak objektívne zistiteľnú skutočnosť, z ktorej je možné bez pochybnosti zistiť, kedy nájomný pomer skončí, pričom v dobe dojednania takejto dohody nemusia mať účastníci istotu, kedy takto dojednaná doba uplynie, je však isté, že táto skutočnosť nastane. V čase uzavretia nájomnej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na podstatných náležitostiach, a to predmete nájmu a výške nájomného. V čase uzavretia nájomnej zmluvy nájomca ani prenajímateľ zvyčajne nevedia, či bude poistná udalosť riešená ako totálna škoda alebo či dôjde k oprave poškodeného vozidla a ako dlho sa toto vozidlo bude nachádzať v autoservise, teda, po aké časové obdobie bude poškodený reálne vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, pričom len počas tejto doby je možné považovať náklady na nájom náhradného vozidla za nutne a účelne vynakladané. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Poukázal na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné

motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Žalovaný vôbec neberie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania svojho vozidla. Predmetné krátenie poistného plnenia odôvodnené vlastným určením doby trvania nájmu predstavuje z nášho pohľadu neoprávnené a svojvoľné konanie žalovaného, pričom máme za to, že takýto postup nemožno akceptovať. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018 a zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019. Žalovaný spolu s odporom predložil faktúru vystavenú autoservisom FINAL - CD spol. s r. o. zo dňa 25.06.2021. Z predloženej faktúry za opravu vozidla síce vyplýva dátum dodania služby dňa 25.06.2021, avšak vzhľadom na odplatný charakter tohto záväzkového vzťahu je oprava v širšom slova zmysle ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Dĺžka prenájmu náhradného vozidla v predmetnej veci tak bola v priamej úmere s promptnosťou šetrenia poistnej udalosti. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť prevziať si svoje vozidlo a vrátiť tak náhradné vozidlo. V danom prípade však poškodená ukončila prenájom náhradného vozidla a toto vrátila už dňa 20.07.2021, hoci v tomto čase ešte nemala k dispozícii svoje opravené vozidlo, ale toto si mohla vyzdvihnúť až po doručení krycieho listu zo strany žalovaného, čo vyplýva z predloženého potvrdenia autoservisu FINAL - CD spol. s r. o.. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o novej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (k uvedenému poukazujeme na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť priebeh a dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Poškodený v danom prípade ukončil nájom a náhradné vozidlo vrátil ešte predtým, ako mu bolo opravené vozidlo vydané autoservisom. Argumentácia žalovaného je irelevantná, a to s poukazom na skutočnosť, že v prípade vykonávania opráv motorových vozidiel v dôsledku poistných udalostí je zo strany autoservisov bežne uplatňované zádržné právo k opravovanému motorovému vozidlu, a to celkom v súlade so zákonom až do momentu zaplataenia fakturovanej ceny opravy poškodeného motorového vozidla, resp. poskytnutia poistného plnenia poisťovňou alebo krycieho listu zo strany poisťovne. Až následne teda klasicky dochádza k vydaniu opraveného motorového vozidla poškodenému. Poškodený žiadnym spôsobom neprispel k navýšeniu nákladov zapožičania náhradného motorového vozidla a nie je možné od neho spravodlivo požadovať, aby ako účastník škodovej udalosti, ktorú nezavinil, disponoval dostatočnou hotovosťou (finančnými prostriedkami) na vyplatenie nákladov opravy autoservisu len za účelom, aby skrátil dobu zapožičania náhradného motorového vozidla. Náklady na prenájom náhradného motorového vozidla je nevyhnutné považovať za účelne vynaložené až do momentu reálneho odovzdania opraveného vozidla a v žiadnom prípade nie vystavením faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla bez možnosti jeho reálneho užívania. Uvádzame, že sa jedná o štandardný postup a bežnú obchodnú prax autoservisov pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch náhrady nákladov za opravu z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V danej veci je relevantné, že poškodené vozidlo sa po celé obdobie v čase od 23.06.2021 do 20.07.2021, t.j. 28 dní, nachádzalo v autoservise, čo vyplýva z čestného prehlásenia poškodeného, ako aj z predloženého potvrdenia autoservisu, pričom prenájom náhradného vozidla v tomto období bol pre poškodeného nevyhnutným dôsledkom škodovej udalosti, ktorú nezapríčinil a nemohol predvídať vznik nákladov spojených s touto škodovou udalosťou, na ktorých pokrytie bol oprávnený a nútený použiť až plnenie poskytnuté zo strany žalovaného. Okrem toho predkladáme súdu emailovú komunikáciu medzi autoservisom FINAL - CD spol. s r. o. a žalovaným, z ktorej vyplýva, že autoservis vložil faktúru za opravu vozidla spolu so všetkými relevantnými dokladmi do systému žalovaného priamo v deň jej vystavenia, teda už 25.06.2021. Najskôr v tento deň teda mohol žalovaný vystaviť krycí list a zaslať ho autoservisu, v dôsledku čoho by poškodený získal späť svoje vozidlo a ukončil by nájomný vzťah so žalobcom. Pokiaľ však žalovaný vystavil a doručil krycí list autoservisu až so značným oneskorením, táto skutočnosť nemôže byť na ťarchu poškodeného, resp. žalobcu.

13. Vo vzťahu k nároku na poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla zdôraznil, že tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme, okrem toho je poplatok účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí

vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Krátenie poplatku nebolo podporené nijakým dôkazom ani argumentáciou a preto považujeme toto krátenie za svojvoľné a neopodstatnené konanie žalovaného. Predmetný poplatok predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poistnej udalosti ku vzniku týchto nákladov by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov poukazujeme na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017, podľa ktorých: „Súdna prax považuje za skutočnú škodu nielen prípady zmenšenia majetku, ale i prípady akýchkoľvek nákladov vynaložených so vznikom alebo zabezpečením škody. Poškodený prišiel o možnosť užívať svoje motorové vozidlo v dôsledku dopravnej nehody, v konečnom dôsledku z titulu dopravnej nehody bol poškodenému vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a cenu za nájom požičaného vozidla po dobu opravy svojho vozidla, ktorú vyplatil a uplatňoval v súdnom spore, ktorá cena zodpovedala výdavkom, ktoré poškodenému, resp. jeho právnenému predchodcovi vznikli, a ktoré by inak nenastali, ak by mohol užívať svoje vlastné vozidlo. Skutočnou škodou je aj majetková ujma reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutne vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do pôvodného stavu, prípadne aby boli v peniazoch vyvážené dôsledky toho, že na vrátenie do pôvodného stavu nebolo možné zabezpečiť hneď.“

14. K nároku na zaplata úroku z omeškania odkázal na tvrdenia v podanom návrhu na vydanie platobného rozkazu a poukázal na závery Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovené v Náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018. V odôvodnení predmetného nálezu sa Ústavný súd SR zaoberal otázkou povinnosti poisťovne zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu, konkrétne § 11 ods. 8 zákona o PZP, kde skonštatoval, že: „na priznanie úroku z omeškania sa vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplate žiadnej náhrady skutočne došlo. Tým však zrejme nemá byť dotknutý rozsah poistného plnenia, ktorým je krytie nárokov poškodeného na náhradu škody spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku, ktorá pre plné štandardné odškodnenie na seba viaže aj povinnosť platenia úrokov z omeškania. Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by zákonodarca pri pohľadávkach vzniknutých z ublíženia na zdraví (oproti iným škodám) sledoval zvýhodnenie škodcu do takej miery, že by jeho omeškanie a s tým spojené úroky z omeškania sa viazali nie na výzvu na plnenie, ale na rozhodnutie súdu. Každý škodca by mohol logicky bez sankcie oddialiť riešenie škody „odkazom na súd“ a neprijateľnosť takejto konštrukcie umocňuje aj predstava, že „čím dlhší súdny proces, tým lepšie pre škodcu“. Trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona o PZP má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poistnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) vzniknutej z ublíženia na zdraví. Výklad prijatý dovolacím súdom, ktorý v podstate vylučuje poskytnutie poistného plnenia, ktoré by zahŕňalo aj úroky z omeškania z náhrady škody, sa tak dostáva do ostrého konfliktu s racionálnym účelom právnej úpravy.“ Ústavný súd SR zároveň poukázal na obsah Smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2009/103/ES o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o kontrole, ktorú dovolací súd nezohľadnil a pri výklade ustanovení zákona o PZP nepostupoval v súlade s právom Európskej únie. V dôsledku uvedeného dospel k záveru, že právny názor Najvyššieho súdu SR je postavený na zjavnej chybe v právnom posúdení. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020. Najvyšší súd SR následne zaujal právny názor v intenciách výkladu Ústavného súdu SR, a to v Uznesení zo dňa 23.02.2022, sp. zn. 3Obdo/27/2021. Vzhľadom k uvedenému je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poistného plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona o PZP od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle § 11 ods. 8 zákona o PZP t. j. tým, že si nesplnil povinnosť zakotvenú v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona o PZP, ktoré majú zabezpečiť, aby poisťovňa nezostala nečinná. Na základe uvedených skutočností máme za to, že do omeškania s plnením poistného plnenia v prípade, ak poisťovňa predmetné plnenie neoprávnene kráti alebo ho vôbec neprizná, sa možno dostať už po uplynutí 15 dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poistnej udalosti. Moment, kedy sa poisťovňa dostala do omeškania, je nezávislý od rozhodnutia súdu na rozdiel od určenia oprávnenosti žalovanej výšky istiny a žalovanej výšky úrokov z omeškania, kde súd buď prizná alebo neprizná žalobcom uplatnenú sumu. V prípade určenia začiatku omeškania tak súd len deklaruje už existujúci stav, nakoľko pohľadávka na náhradu zvyšných vynaložených nákladov tu existovala už pri rozhodnutí poisťovne o

poskytnutí kráteného poistného plnenia. Súd súčasne stanoví vo svojom rozhodnutí dodatočnú lehotu na doplatenie priznaného poistného plnenia. Žalobca je názoru, že mu vznikol nárok na uplatnený úrok z omeškania v zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona o PZP.

15. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, ktorý neúčast' ospravedlnil.

16. Žalobca zotrval na podanej žalobe. Zdôraznil, že sa nestotožňuje s argumentáciou a procesnou obranou žalovaného a to najmä v tom smere, že podľa nášho názoru sú náklady v danom prípade jednoznačne vynaložené v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, ktorú zavinił v danom prípade práve klient žalovaného. Uvedená skutočnosť v končenom dôsledku ani teda nebola sporná a to teda práve to, že oprava nebola výsledkom dobrovoľného rozhodnutia poškodeného, ale práve dôsledkom tejto škodovej udalosti. Uvedená skutočnosť je podstatná pre posúdenie nutnosti a účelnosti nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla. Možnosť prenajať si náhradné vozidlo počas doby opravy je akousi formou kompenzácie za škodu spôsobenú na vozidle poškodeného a slúži tiež na zachovanie určitého sociálneho komfortu. Práve v tej súvislosti úhrada nákladov za nájom náhradného vozidla je objektívne dôvodná počas doby, kedy poškodený nemohol užívať svoje poškodené vozidlo počas doby opravy. V priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou si preto požičal náhradné vozidlo, za ktoré musel uhradiť nájomné, čím mu preukázateľne vznikla škoda, ktorá je krytá z povinného zmluvného poistenia. V tej súvislosti zdôraznil, že poškodený si riadne splnil všetky povinnosti, ktoré mal za účelom riadneho a včasného uplatnenia jeho nároku na náhradu škody či už vo vzťahu k žalovanému takisto aj vo vzťahu k autoservisu. Práve z toho dôvodu nechal opraviť svoje motorové vozidlo v autorizovanom servise Final CD, ktorý je okrem iného tiež obchodným partnerom žalovaného a práve aj z toho dôvodu očakával, že celá oprava ako aj úhrada nákladov za túto opravu zo strany poisťovne prebehne rýchlo, efektívne a teda promptne. Je preto zarážajúce, že žalovaný až 20.7.2021 nebol schopný poskytnúť plnenie za opravu. Samotná poškodená pritom nemohla nijakým spôsobom ovplyvniť dobu alebo priebeh trvania opravy, ako ani doručenie faktúry za opravu žalovanému alebo teda úhradu poistného plnenia z jeho strany. Rovnako nemohla ovplyvniť ani vydanie motorového vozidla zo strany autoservisu, ku ktorému dochádza až po doručení krycieho listu v zmysle zaužívanej praxe autoservisov. Nemôže sa preto jednať o okolnosti, ktoré by mali vylučovať dôvodnosť nákladov na nájom náhradného vozidla. Ak by mal žalovaný pravdu, tak to prináša určitú bezvýchodiskovosť celej situácie pre poškodeného, v danom prípade pre poškodenú, ktorá teda buď by musela byť nepredvídateľne dlhý čas bez motorového vozidla, alebo by bola nútená iniciovať ďalšie súdne konanie vo vzťahu k autoservisu za účelom teda domáhania sa skoršieho vydania jej motorového vozidla. Poukázal na predložené listinné dôkazy, z ktorých vyplýva, že poškodená ukončila nájom dňa 20.7.2021 a to napriek tomu, že ani v tomto čase jej ešte nebolo vydané jej motorové vozidlo z autoservisu, pričom je názoru, že náklady na nájom preto boli vynaložené v dôsledku poistnej udalosti a predstavujú tak skutočnú škodu, ktorej náhrady sa žalobca v tomto konaní domáha.

17. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve. Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

18. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

19. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa

poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. 20. Podľa § 11 ods. 8 cit. zákona, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (ustanovenie odkazuje na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

21. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. V konaní nebolo sporné, že dňa 03.06.2021 došlo v Rosine k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Peugeot 308, EČV: A., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX D. ani to, že k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Volkswagen Golf, EČV: A., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Žalovaný uvedenú poisťnú udalosť eviduje pod č. 9569830085.

24. V konaní bolo nesporné, že poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu FINAL – CD spor. s r.o. , pobočka Prielohy 5, Žilina, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 32/2021 zo dňa 23.06.2021, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky KIA Ceed SW, EČV: E., za nájomné vo výške 50 Eur denne a za jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 Eur.

25. Uvedené skutočnosti súd podľa § 151 ods. 2 CSP považoval za nesporné.

26. Súd z listinných dôkazov zistil, že poškodený a žalobca uzavreli dňa 20.12.2021 Zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. 32/2021, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky KIA Ceed SW, EČV: E., za nájomné vo výške 50 Eur denne označené ako zmluvné nájomné (s uvedením denné nájomné 55 Eur) a za jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 Eur. V zmluve bola uvedená doba nájmu od 23.06.2021 do 20.07.2021, nájazd od 46128 km do 47424 km. V zmysle Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 32/2021 bolo náhradné vozidlo dané do užívania prenajímateľom nájomcovi (poškodenému) dňa 23.06.2021 a odovzdané bolo 20.07.2021.

27. Z údajov uvedených v zmluve súd musí dať za pravdu žalovanému, že zmluva pôsobí dojmom a podľa jazykového znenia je ju potrebné tak vykladať (§ 35 ods. 2 OZ), že vopred bola dohodnutá doba nájmu na určitú dobu od 23.06.2021 do 20.07.2021 a nájazd od 46128 km do 47424 km. V zmluve nie je uvedený čas ukončenia zmluvy odovzdaním vozidla, ukončením opravy poškodeného vozidla či iný časový úsek viažuci sa na inú skutočnosť ako dátum a nájazd.

28. K zmluve priložil poškodený čestné oznámenie, v ktorom poškodená prehlásila, že mala od spoločnosti žalobcu zapožičané náhradné vozidlo KIA Ceed SW, EČV: E. od 23.06.2021 do 20.07.2021, t.j. v trvaní 28 dní z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poisťnej udalosti č. 9569830085 zo dňa 03.06.2021 a autoservise, až do doručenia krycieho listu poisťovňou, bez ktorého autoservis nevydá opravované vozidlo. Zároveň prehlásil, že po dobu opravy jeho vozidla nemal k dispozícii žiadne iné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný.

29. Žalobca vystavil poškodenému ako nájomcovi faktúru č. 0442021 zo dňa 20.07.2021, splatnú dňa 07.08.2021 sumu 1430 Eur, ktorou mu vyúčtoval užívanie náhradného vozidla od 23.06.2021 do 20.07.2021, t.j. 28 dní 1400 Eur + 30 Eur poplatok za pristavenie vozidla.

30. FINAL – CD spol. s r.o. vystavil dňa 25.06.2021 faktúru č. 22150876 s dátumom dodania tovaru, poskytnutia služby 25.06.2021, splatnú 09.07.2021 prevodným príkazom, ktorou vyúčtoval poškodené sumu za opravu vozidla PEUGEOT 308 ZA518GJ sumu 1846,61 eur.

31. Zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil nájomca – poškodený ako postupca postupníkovi – žalobcovi pohľadávku voči KOOPERATIVA poisťovňa a.s. ako likvidačný zástupca, ktorý rieši škodu spôsobenú vozidlom VW GOLF EČV:A. vo výške 1430 Eur, z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 zákona č. 381/2001 Z. z. na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 03.06.2021 na vozidle Peugeot 308, EČV: A. vrátane všetkého príslušenstva. V bode 4 bola dohodnutá odplata vo výške 1430 Eur s DPH, ktorá zodpovedá faktúre č. 0442021 vystavenej prenajímateľom postupcovi ako nájomcovi náhradného vozidla KIA Ceed SW, EČV: E.. V čl. 5 si strany dohodou vzájomné nároky, odplatu za postúpenie pohľadávky a pohľadávku za prenájom vozidla vzájomne započítali. Postúpenú pohľadávku sa zaviazal vymáhať vo

vlastnom mene žalobca. Postúpenie pohľadávky bolo oznámené žalovanému ako dlžníkovi oznámením postupcu z 20.07.2021.

32. Oznámením žalovaného z 15.03.2022 o poistnom plnení, žalovaný oznámil žalobcovi, že poistnú udalosť č. 9531861900 hlásenú pod č. 44744706 dňa 17.02.2022 vzniknutú 03.06.2021 vyriešil priznaním sumy 300 Eur za prenájom vozidla do ukončenia opravy 25.06.2021. Podľa prílohy nebol priznaný poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla 30 Eur a náhrada 22 dní v sume 1100 Eur.

33. Vo vzťahu k aktívnej legitimácii žalobcu súd dospel k názoru, že táto je daná. V danom prípade bolo nesporné, že žalobca prenajal poškodenému vozidlo počas trvania opravy vozidla. Poškodenie vozidla poškodeného bolo zavinené poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme poškodený užíval vozidlo po dohodnutú dobu za dohodnuté odplatu. Na základe užívania prenajatého vozidla žalobcovi vznikol voči poškodenému nárok na nájomné. Tento nárok bol aj vyúčtovaný faktúrou v zmysle zmluvy. Závazok nájomcu vznikol užívaním vozidla na základe synalagmatického úkonu, z ktoré sú si strany povinné plniť. Podmienku vznik nároku na nájomné nie je ani vyúčtovanie a vznik nároku je úplne nezávislý od vôle škodcu či poisťovne, ktorá likviduje za škodcu (v jeho mene) poistnú udalosť.

34. Poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky ako postupca postúpil žalobcovi ako postupníkovi pohľadávku voči žalovanému ako poisťovni (pohľadávka je voči škodcovi, ktorý protiprávnym konaním škodu zaviniť, ktorý možno uplatniť aj priamo voči poisťovni podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z.), ktorá mu vznikla titulom náhrady škody spôsobenej poškodením vozidla tým, že nemohol užívať poškodené vozidlo počas opravy a musel si zapožičať náhradné vozidlo (ako následok poškodenia veci). Postúpenie pohľadávky bolo odplatné rovnajúcej sa výške postúpenej istiny.

35. Tým, že žalobca nadobudol pohľadávku od poškodeného voči poisťovni, vznikla mu dohodnutá zmluvná povinnosť zaplatiť postupcovi dohodnutú odplatu.

36. Poškodený mal voči žalobcovi zároveň záväzok titulom úhrady nájomného, a zároveň pohľadávku titulom odplaty za postúpenú pohľadávku na náhradu škody. Žalobca mal voči poškodenému pohľadávku na nájomnom (za užívanie vozidla) a záväzok zaplatiť odplatu za postúpenú pohľadávku. Tým, že si strany (poškodený a žalobca) započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu (prenajímateľa vozidla) za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka, ktorá bola predmetom postúpenia, ktorá nebola a nemohla byť predmetom započítania (predmetom započítania bolo nájomné oproti odplate za postúpenú pohľadávku). Samotné započítanie je voči poisťovni irelevantné (započítaná bola odplata za postúpenie voči nájomnému). V žiadnom prípade súd nezistil, že by žalobca vykonal akýkoľvek úkon pristúpenia k dlhu poškodeného, ktorý mal poškodený voči nemu, že by dochádzalo k obchádzaniu zákona či inému konaniu v rozpore so zákonom či dobrými mravmi.

37. V konaní bolo preukázané, že poistenec žalovaného zaviniť vznik nehody a poškodil právnomu predchodcovi žalobcu osobné motorové vozidlo, ktoré pre odstránenie následkov škody a navrátenie veci do pôvodného stavu, musel poškodený nechať opraviť. Po dobu opravy nemohol motorové vozidlo užívať, pričom za účelom obvyklej prepravy si poškodený prenajal náhradné vozidlo. Vznikom nároku na odplatu prenajímateľovi vnikla poškodenému ujma, pretože je povinný zaplatiť nájomné za užívanie náhradného vozidla, teda došlo k zmenšeniu aktív rovnako, ako pri povinnosti úhrady za opravu vozidla. Súd uvádza, že je bežné, že aj autorizovaný servis počas opravy prenajíma náhradné motorové vozidlo a nájomné účtuje priamo s cenou za opravu. Teda z daného nároku je žalovaný jednoznačne pasívne legitimovanou osobou (osobou povinnou plniť), pretože škoda je následkom poškodenia vozidla.

38. V konaní je spor o primeranú dĺžku nájmu náhradného vozidla a nárok na poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 eur. V konaní nebola už sporná skutočnosť, že poškodený má nárok počas opravy vozidla na zabezpečenie náhradného vozidla vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase (3Mcd0/3/2015). Uvedený nárok bol ustálený aj v súdnej praxi a akceptuje ho aj žalovaný, o čom svedčí aj úhrada nároku za 6 dní užívania.

39. Žalobca predložil potvrdenie FINAL-CD, spol. s r.o. Žilina, ktorým vyhlásil: „Týmto vydáva potvrdenie o bežnej obchodnej praxi uplatňovanej pri oprave poškodeného vozidla v prípadoch, kedy náklady za opravu poškodeného vozidla uhrádza poisťovňa z povinného zmluvného poistenia vinníka autonehody. Výslovne potvrdzujeme, že v deň končenia ukončenia prác súvisiacich s opravou poškodeného motorového vozidla servis vystaví faktúru, v ktorej sú vyčíslené náklady za opravu. Túto faktúru servis v deň jej vystavenia automaticky odosiela príslušnej poisťovni, ktorá z PZP vinníka nehody je povinná faktúru zaplatiť. V prípade, že poisťovňa je zmluvným partnerom nášho autoservisu, ako náhrada úhrady faktúry sa využíva tzv. krycí list. Krycí list vystavuje príslušná poisťovňa, a tento doručuje nášmu autoservisu. Autoservis vydá poškodenému opravené vozidlo bezodkladne po doručení krycieho listu na úhradu faktúry za opravu poškodeného motorového vozidla zo strany poisťovne.“

40. Podľa § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto je povinný vydať hnutelnú vec, môže ju zadržať, aby zabezpečil svoju splatnú peňažnú pohľadávku voči tomu, komu je inak povinný vec vydať. Nemožno však zadržiavať vec svojoľne alebo ľstivo odňať.

41. Podľa § 151s ods. 2 Občianskeho zákonníka zádržné právo nemá ten, komu oprávnená osoba pri odovzdaní veci uložila, aby s ňou naložil spôsobom, ktorý je nezlučiteľný s výkonom zádržného práva.

42. Podľa § 151u Občianskeho zákonníka na základe zádržného práva má veriteľ právo pri výkone súdneho rozhodnutia na prednostné uspokojenie z výťažku zadržovanej veci pred iným veriteľom, a to aj záložným veriteľom.

43. Podľa § 151v Občianskeho zákonníka zádržné právo zanikne uspokojením zabezpečenej pohľadávky alebo poskytnutím dostatočnej zábezpeky.

44. Súd z faktúry č. 22150876 dodávateľa FINAL – CD spol. s r.o. zo dňa 25.06.2021 zistil poskytnutie služieb za opravu vozidla PEUGEOT 308 ZA518GJ, za čo si vyúčtoval odmenu vo výške 1846,61 Eur, splatnú 09.07.2021 prevodným príkazom. Na faktúre bol výslovne uvedený dátum dodania tovaru, poskytnutia služby, deň 25.06.2021. Teda vozidlo poškodené bolo opravené najneskôr dňa 25.06.2021.

45. Podľa úvahy súdu, jediným dôvodom, pre ktorý autoservis sa rozhodol nevydať vozidlo po oprave poškodené, bolo možné uplatnenie zádržného práva, resp. svojvoľne podľa prehlásenia, kedy servis vydá vozidlo po úhrade alebo doručení krycieho listu. Súd totiž v konaní nezistil žiaden právny úkon zo strany autoservisu, ktorým by uplatnil zádržné právo ako zabezpečovací prostriedok s oznámením takejto skutočnosti poškodenému alebo poisťovni, ktorá na základe splnomocnenia poškodeného uhradza opravu priamo autoservisu. Dokonca súd ani nemal preukázané, že by autoservis odmietol poškodené vydať opravené motorové vozidlo. Túto skutočnosť tvrdil len žalobca a preukazoval ju vyhlásením autoservisu o bežnej praxi.

46. Súd považuje za nesporné, že autoservis na základe žiadosti poškodeného vykonal opravu poškodeného vozidla podľa zmluvy o oprave v zmysle § 652 Občianskeho zákonníka. Podľa § 657 Obč. zák. objednávateľ je povinný vyzdvihnúť si vec najneskôr do jedného mesiaca od uplynutia času, keď sa oprava alebo úprava mala vykonať, a ak bola vykonaná neskôr, do jedného mesiaca od upovedomenia o jej vykonaní. Ak tak neurobí, je povinný zaplatiť poplatok za uskladnenie. Teda zákonodarca ustanovil len maximálnu dobu, počas ktorej objednávateľ je povinný si prevziať opravenú vec bez účtovania poplatku za uskladnenie, nestanovil žiadne podmienky pre vydanie či prevzatie veci. Zákonodarca nepodmienil prevzatie vozidla oproti úhrade odplaty, zabezpečeniu pohľadávky a pod.. Súd tiež nezistil, že by servis pri prevzatí veci do opravy si takéto právo vyhradil, prípadne aspoň na takúto skutočnosť upozornil objednávateľa. Súd pritom s poukazom na ust. § 53 ods. 4 písm. s/ Občianskeho zákonníka, podľa ktorého: „za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa“, považuje za neprijateľné, aby osoba vykonávajúca opravu vozidla žiadala zabezpečenie úhrady opravy uplatnením zádržného práva na vozidlo, ktoré prevzala za účelom opravy. Súd tu osobitne zdôrazňuje, že autoservis sa prezentuje ako zmluvný autoservis poisťovne, ktorá likviduje poisťnú udalosť, teda muselo mu byť zrejmé, že poisťovňa bude plniť z poisťnej udalosti primeranú cenu za opravu. Poisťovňa mohla síce čiastočne namietat' výšku plnenia, rozporovat' účelnosť celej opravy, cenu dielov, avšak za takúto opravu a účelnosť prevažne zodpovedá samotný autoservis, ktorý opravu realizoval a zároveň na základe plnomocnenstva sa zaviazal zastupovať poškodeného, ktorému vykonával opravu, voči poisťovni pri likvidácii poisťného plnenia. Poisťovňa mohla namietat' spoluúčasť, čiastočné zhodnotenie či iné praktiky, ktorými sa obvykle snaží znížiť vlastnú povinnosť plniť za škodcu, avšak takéto prípadné a sporné nároky, nemôžu dosahovať tak značnú sumu, aby oprávňovali autoservis na uplatnenie zádržného práva. Obvykle takýto nárok (zostatok z odmietnutej likvidácie) je poškodený schopný uhradiť a vymáhať od toho, kto škodu spôsobil, prípadne aj priamo voči poisťovni. Ak má autoservis závažné pochybnosti o splnení povinnosti poisťovne, voči ktorej má poškodený aj priamy nárok podľa § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z., nemôže sa prezentovať ako zmluvný autoservis a ponúkať riešenie opravy a poisťnej udalosti, pritom zadržiavať vydanie vozidla až do úhrady ceny opravy a takýmto spôsobom zavádzať poškodeného. Takéto konanie vykazuje znaky klamlivej obchodnej praktiky. Obdobne to platí pre poisťovňu. Ak poisťovňa spolupracuje s autoservisom, odporúča vykonať opravu v danom autoservise s riešením poisťnej udalosti, musí mať ujasnené ceny práce, dielov a materiálu, ustálené postupy odporúčané výrobcom automobilu pri oprave a vzájomne musia mať vybudovanú určitú vyššiu mieru dôvery a obvykle nemôže vzniknúť spor o výšku plnenia za opravu.

47. Súd v konaní nemal preukázané, že by dĺžka nájmu odo dňa vykonania opravy a uskutočnenia zdaniateľného plnenia – dodania služby 25.06.2021 bola následkom konania či nekonania žalovaného

alebo poisťovňa žalovaného, ktorý škodu spôsobil. Súd nezistil, že by autoservis vyzval napr. na zabezpečenie nároku, ktoré by poisťovňa odmietla akceptovať, že by bezdôvodne rozporovala či odmietala uhradiť nárok za opravu v rozpore s povinnosťami pod zákona č. 381/2001 Z.z. alebo bola inak nečinná. Dokonca faktúra za opravu bola splatná až od 09.07.2021, hoci oprava bola ukončená 25.06.2021. Preto autoservis do splatnosti faktúry nebol v žiadnom prípade oprávnený uplatniť zádržné právo, ktoré podľa § 151s ods. 1 Občianskeho zákonníka možno uplatniť iba na splatnú pohľadávku a po ukončení opravy mal vyzvať objednávateľa na prevzatie vozidla.

48. Preto, ak žalobca predložil potvrdenia o bežnej praxi, v prevažnej väčšine prípadov (najmä, ak sa jedná o zmluvné autoservisy alebo nie je inak vopred dôvodne zabezpečená úhrada opravy) sa jedná o prax, ktorá pri konaní so spotrebiteľom je v rozpore s povinnosťami dodávateľa konať bez neprijateľných zmluvných podmienok. Ak má autoservis pochybnosti o úmysle poškodeného a poisťovne uhradiť cenu opravy, musí tieto pochybnosti uviesť pred samotným prijatím vozidla so opravy tak, aby sa mohol poškodený – objednávateľ rozhodnúť, či využije služby daného servisu, využije iný autoservis, prípadne upozorní na tento stav poisťovňu, ktorá môže pred vykonaním opravy vystaviť krycí list (podľa cien práce, materiálov a stanovených postupov pre opravu) na účelom zabezpečenia úhrady, prípadne akceptovať aj inak zvýšené náklady spojené s odstránením škody, ako sú napríklad aj náklady spojené so zabezpečením náhradného vozidla počas opravy.

49. Súd v konaní súd nezistil skutočnosti, ktoré by oprávňovali autoservis k nevydaniu vozidla poškodenému po uskutočnení opravy, k nevyhnutnosti zabezpečenia náhradného vozidla vo ukončení opravy, teda právne nič nemohlo poškodenej brániť prevziať si opravené vozidlo. Ak by aj vozidlo nebolo poškodenej vydané, nebolo to následkom konania poisťovne žalovaného ani činnosti či nečinnosti žalovaného ale právo konaním autoservisu, ktorý si vybrala poškodená. Nakoľko pri náhrade škody za nájom vozidla od 29.6.2021 do 20.7.2021 absentuje príčinná súvislosť s konaním poisťovne žalovaného, resp. z takéhoto porušenia povinnosti nie je zodpovedná osoba, ktorá spôsobila poškodenie vozidla poškodeného, ani žalovaný ako poisťovňa, súd nárok v tomto rozsahu považoval voči žalovanému uplatnený nedôvodne a žalobu v tomto rozsahu zamietol.

50. Pokiaľ žalovaný nepriznal žalobcovi poplatok za pristavenie vozidla vo výške 30 Eur, konal tak nedôvodne. Súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že je na vôli obchodnej spoločnosti ako si nastaví cenovú a obchodnú politiku, či náklady spojené s odovzdaním a prevzatím vozidla zahrnie do nájmu alebo stanoví primeraný poplatok. Platí, že poplatok spolu s nájomným nemôže sa vymykať primeranosti a účelnosti danej vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. Súdu je z množstva obdobných súdnych sporov známe, že aj autopožičovne majú špecifickú cenovú politiku, kedy nájom na jeden deň prevyšuje výšku nájmu na dlhšie obdobie, prípadne účtujú poplatky za očistenie znečisteného vozidla, kontrolu a pod.. Argumentáciu k účelnosti a prijateľnosti poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla žalobca zhrnul vo svojom vyjadrení, ktoré je uvedené v ods. 9 rozsudku. Súhrnne uviedol, že poplatok vo výške 30 Eur, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla, dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme a poukázal aj na vyhodnotenie účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov s poukazom na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu Žilina sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. Žalovaný v konaní zamietnutie nároku neodôvodnil.

51. Súd vzhľadom na uvedené konštatuje, že nemal preukázané, že náklady poškodeného spojené s prenájomom náhradného automobilu vo výške nájomného v prepočte na počet dní nájmu a úhradu poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla boli neúčelné a neprimerané, vymykajú sa obvyklej cene prenájmu obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase, prípadne poplatok nebol uvedený v samotnej zmluve alebo spôsobuje nezákonný nárok, ako napr. neprijateľnú zmluvnú podmienku, úžeru a pod.. Preto žalovaný ako poisťovňa si nespĺnil povinnosť podľa § 11 ods. 6 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. riadne bez zbytočného odkladu zistiť rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a okrem iných, poskytnúť poistné plnenie, pretože nárok poškodeného neposúdil v súlade so zákonnými nárokmi poškodeného, v súde so súdnou praxou a judikatúrou súdov a teda riadne v plnom rozsahu neplnil. Súd preto nároku žalobcu na úhradu poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30 eur vyhovel.

52. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania súd rozhodol podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. s tým, že omeškanie stanovil v zmysle ust. § 11 ods. 8 a § 11 ods. 6 písm. a/ zák. č. 381/2001 Z. z. dňom nasledujúcim po uplynutí 15 dňovej lehoty od ukončenia šetrenia. Súd sa v tomto rozsahu poukazuje na svoju rozhodovaciu prax potvrdenú nadriadeným súdom ako aj odôvodnením vysloveným v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021, ktorým bol zrušený Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.

zn. 3 Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018, ktorým aj zaujal zjednocujúce stanovisko vo vzťahu k výkladu ustanovení § 11 ods. 6, 7 a 8 zákona o PZP v spojení s legislatívou Európskej únie. Rovnakým spôsobom rozhodol Ústavný súd SR nálezmi vo veciach sp. zn. III. ÚS 214/2020 a III. ÚS 215/2020. Súd pri nároku na zaplatenie úroku z omeškania a odvíjajúci sa vznik omeškania uvádza, že v prípade rozsudku v spore o náhradu škody sa jedná o deklaratórny, nie konštitutívny rozsudok, teda súd rozsudkom potvrdzuje existujúci nárok. Nárok na náhradu škody súd nestanovuje podľa vlastnej úvahy ako napr. náhradu nemajetkovej ujmy, teda nárok nevzniká rozhodnutím súdu. Nárok na náhradu škody vznikom nákladov na užívanie náhradného vozidla predstavuje nárok, kde je zrejmé kto škodu spôsobil a v akej výške, teda povinnosť uhradiť škodu vzniká vtedy, keď sa ten kto škodu spôsobil dozvie, v akej výške škodu spôsobil a komu. Ak je možné uplatniť nárok priamo voči poisťovni, tak poisťovňa je povinná plniť v určenej lehote po ukončení šetrenia. Ak poisťovňa ukončí šetrenie tak, že nárok na poistné plnenie nevznikol (škoda nebola preukázaná), avšak v súdnom konaní za rovnakých skutkových tvrdení a dôkazov súd dospel k inému zisteniu, poisťovňa si nemohla riadne splniť svoju povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona o PZP, ibaže by nárok nebol riadne uplatnený, teda v konaní pred súdom by bol skutkovo vymedzený alebo preukázaný iným spôsobom. Ust. § 10 ods. 7 zákona o PZP je potrebné vykladať tak, že poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie, teda poisťovňa je povinná plniť do 15 dní od skončenia prešetrovania na zistenie jej povinnosti plniť a to aj vtedy, ak svoju povinnosť stanovila nesprávne. Povinnosť plniť po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia, je len vtedy, ak by poistenec popieral zodpovednosť za škodu a táto bola deklarovaná až rozhodnutím súdu. Povinnosť plniť podľa rozsudku sa nevzťahuje na prípad, keď poškodený uznal zodpovednosť za vznik škody a požiadal poisťovňu o plnenie a poisťovňa nesprávne zistil jeho rozsah povinnosti plniť. Tomuto tvrdeniu zodpovedá povinnosť poisťovne v prípade sporu ustanoviť poistenému zástupcu (§ 10 ods. 5 zák. o PZP). Poisťovňa nemôže mať výhodnejšie postavenie ak odmietne plniť až do doby pokiaľ jej povinnosť nie je stanovená súdom, ako keby riadne vykonala šetrenie a za poisteného nahradila škodu. Tiež ak má poisťovňa povinnosť vykonať šetrenie, musí šetrenie vykonať riadne tak, aby na základe jeho výsledkov nahradila celú spôsobenú a preukázanú škodu. V takomto prípade ad absurdum by každého poškodeného mohla odkázať na konanie pred súdom s písomným odkazom, že rozsah povinnosti plniť nebol riadne preukázaný (§ 10 ods. 6 písm. b/ zák. o PZP). Nesplnenie povinnosti podľa § 10 ods. 6 zák. o PZP riadne vykonať šetrenie poistnej udalosti a rozhodnúť o nároku je potrebné posúdiť tak, že v danej časti poisťovňa šetrenie nevykonala riadne. To, že súd dospel pri stanovení náhrady škody k iným zisteniam ako poisťovňa – žalovaný, značí porušenie povinnosti poisťovne riadne vykonať šetrenie a priznať zodpovedajúci nárok na poistné plnenie (ibaže by nárok v súdnom konaní bol inak skutkovo odôvodnený či preukázaný inými dôkazmi, ktoré boli pre rozhodnutie poisťovne podstatné a nemohla ich predpokladať). Preto súd podľa § 10 ods. 8 zák. o PZP stanovil omeškania žalovaného s náhradou škody od uplynutia 15 dní po ukončení šetrenia podľa § 10 ods. 6 zák. o PZP vo výške podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z..

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

55. Nakoľko žalovaný mal aj pri zohľadnení čiastočného späťvzatia úspech v pomere 97% k 3% úspechu žalobcu (po zaokrúhlení aritmetickým priemerom), priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu rozdielu 94%.

56. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa

osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).